

KLAU?TUKAS

PAŽINIMO RAKTAS YRA KLAUSTUKAS

NEPRIKLAUSOMAS TRAKŲ VYTAUTO DIDŽIOJO GIMNAZIJOS LAIKRAŠTIS

Kaina 1 Lt

Nr. 62 (74)

2013-03-15

Redakcijos žodis

arba

Kad valandos žydėtų

Šimtadienis.

Vasario 16-oji.

Gerų darbų siena Sausio 13-ąją.

2d pasitinka Kovo 11-ąją.

Nuo sausio iki kovo gimnazijoje būta tiek renginių ir švenčių (apie ryškiausius skaitysite šiame "Klaustuko" numeryje), jog, rodos, visą laikraštį būtų galima pavadinti "Šventės" arba "Gėlių valandos". Tai vis laikas, skirtas džiaugtis gyvenimu, pamatyti, užuosti jo spalvas, kvapą. Kasmet kitokios, bet vis prasmingos šventės, skirtos Lietuvos valstybei, Laisvei, Nepriklausomybei. Kūrybingi gimnazijos mokytojai ir mokiniai sulipdo tokias kompozicijas, supina tokias dainų pynes, kurios prilygsta respublikos renginiams.

Deja, 2013 - ieji gimnazijoje prasidėjo gedulo ženklas - gyvenimo džiaugsmą į Nebūtį iškeitė mūsų abiturientas...

Tą savaitę kiekvienas dažnai susimąstydavom, kiek valandų žydi, o kiek nuvysta, neatnešusios džiaugsmo nei sau, nei kitiems. Pirmiausia tai tuščiažiedės valandos prie kompiuterinių žaidimų ar praplepėtos mobiliuoju, ištisi savaitgaliai su draugais (?) tiesiog linksminantis. Sakysite, taip nebūna? Paklauskite tu, kurie po pirmo semestro buvo priversti visiems laikams uždaryti gimnazijos duris iš kitos pusės arba apsilankyti ne itin maloniame? komisijos posėdyje.

Tai kaip gyventi, kad kuo daugiau mūsų valandų žydėtų? Kiekviena mama, kiekvienas tėtis ir kiekvienas mokytojas patars: vaikelai, siek pažinimo, stenkis suprasti pasaulį ir save,

imk knygą, nepraleisk nė vienos pamokos. Tai tik šiandien atrodo, kad verčiau pamiegoti, - rytoj tos pamokos nesugrąžinsi. Dauguma abiturientų šias tiesas pradėjo užuosti, todėl žydi jų laikas. Gimnazijos laikraštyje rasite dešimtis mūsų mokinių pavardžių - konkursų, olimpiadų nugalėtojų, organizavusių, šokusių, deklamavusių, dainavusių, sportavusių. Jais džiaugiasi tėvai, didžiuojasi mokykla, o patys jie žino: gyvenimas ne veltui leidžiamas, jis prasmingas, džiugus. Jei valandos žydės ir bus apvaisintos mintimis, idėjomis, darbais, galima tikėtis gero derliaus. O apie kokį derlių svajoja kiekviena gimnazija?

Dažnai švėsdami pajuntame, jog

ir pavasarį gėles reikia keliais sluoksniais apvynioti, kad nesusaltų, kol iš turgelio ar krautuvėlės parneši. Kodėl? Todėl, kad saulė šviečia, bet nešildo. Mat Užgavėnės prastokai paminišiom, Gavėnės nei Morės nedeginiom, Lašininio ir Kanapinio akyse neregėjom. Blynų tai valgėm (ar galėtumėm pamiršti riebiai ir sočiai pavalgyti?), todėl ir saulė kasdien dangumi rieda, bent šiek tiek sniego pusnis ir ledo kalnus mažina. O gal ir melstis buvome nustoję, kol aukštojo Ganytojo neturėjom?

"Klaustuko" redakcija negali nežinoti, kad vasario 23 dieną Trakų švietimo centre vyksiamame Nacionalinio diktanto konkurse dalyvavo ir mūsų abiturientė Patricija Balčytytė

bei buvusios mūsų mokinės Milda Jundulaitė, Vilma Budėnaitė - Puišienė ir Aistė Baranauskaitė - Petkevičienė. Linkime šioms patriotėms sėkmės.

Sako, kad kovo 10 dieną į gimtinę jau būna grįžę keturiasdešimt rūšių paukščių. Abejotina, ar grįžo. Bet jei tą dieną būna šalta, sako, dar 40 dienų šalsime - taipogi abejotina. Vis dėlto tikrai matyti, kad žibutės dar negreit žydės. Užtat linkiu, kad visų Jūsų - kiekvieno - gimnazijos bendruomenės nario - valandos žydėtų žodžiais, šypsenomis, kad kuo mažiau savęs paliktume tamsai ir šaltiui.

Birutė Paltanavičienė,
"Klaustuko" vadovė

Jaunujų literatų kūryba

Rašau Lietuvos vardą

(3c klasės mokinių mintys)

Tiek daug puikių žodžių telpa į vieną žodį - L i e t u v a. Aš didžiuojuosi, jog esu lietuvė. Myliu savo šalį ir jos gamtą. Kuo labiau myliu tėvynę, tuo labiau stengiuosi ją praturtinti dvasinėmis brangenybėmis, užaugintomis savo sieloje, niekada nekalbėti apie sa-

vo šalį blogai, nes juodinti tėvynę - tai ją išduoti. (Monika).

Skubėdamas kartais netyčia pradedu rašyti Lietuvos vardą mažąja raide, nespėjęs parašyti pusės žodžio, braukiu kuo greičiau, suprasdamas, kad darau didelę klaidą. Parašęs teisingai L i e t u v a, pagal-

voju, koks esu laimingas, kad gimiau šiais laikais, kai lietuviškas žodis laisvas kaip paukštis. (Egidijus).

Ji, mano gimtinė, tokia mažytė, bet galinga savo žmonių širdimis. Daugybė šiandien plakančių širdžių ir daugybė kapuos miegančių Ją garsino ir garsina. Protėvių kraujas Lietuvos žemelę prisotino nežmoniška jėga, kuri sutraukė nelaisvės pančius. Dabar aš išdidi

rašau Lietuvos vardą, tariau jį ryžtingu balsu. (Karolina).

Mano L i e t u v a - aidi trys skiemėnys, plevėsuoja trispalvė, o pati šalis - trys tyro gintaro saulės, kurios kiekvieno lietuvio krūtinę užpildo meile, šiluma, tyrumu. Lietuva - mano sielos amžina buveinė. (Vilija).

Man Lietuva - tai Namai, kuriuose jaučiu ir gera, kur jaučiu saldausios širdžiai pajautas. (Dau-

mantė).

Mano tėvynėje žiema gali trukti net keturis mėnesius, o pavasaris visada spalvingas, ruduo auksinis ir nuostabios vasaros. Rašau nepriklausomas, išdidžios savo valstybės vardą su meile, kuri niekada nebus išmatuota. Net ryškiausia pasaulio žvaigždė nežibės taip, kaip mano pasididžiavimas, mano dėkingumas savo šaliai Lietuvai. (Laura).

Sandra ir Džeris. Mokytojų beieškant.

Buvo įprastas žiemos rytas. Keuriolikmetė Sandra kaip visada ruošėsi į mokyklą. Staiga pasigirdo radijas:

-Pranešame, kad iš psichiatrinės ligoninės pabėgo ligonis. Gali būti agresyvus...

-Žiauroka...-pasakė Sandra.- Mam, aš jau išeinu... Grįšiu...tada kada grįšiu...

Ji atėjo į mokyklą. Buvo įprastas šurmuly, kaip visada. Na, bent jau taip atrodė...

-Ei!- staiga pasigirdo šūksnis visai čia pat.

-O jetau! Per tavo infarktą gausiu vieną dieną!

Tai buvo jos geras bičiulis, kurį visi vadino Džeriu. O kodėl, jau niekas nebeatsimena.

-Atleisk, bet yra svarbių naujienų. Įsivaizduoji, mokykloje nėra nė vieno mokytojo. Šaunu, ar ne?

-Jeigu jau taip šaunu, tai kodėl visi dar čia?

-Geras klausimas, bet tai man pasirodė labai keista ir aš nemačiau tinkamos priežasties išeiti.

-Na taip, taip... - Sandra juo visiškai netikėjo.- Pala... Kas ten?

Ant skelbimų lentos, į kurią niekas nežiūrėdavo, kabėjo kažkoks keistas skelbimas.

"Pagrobiau visus mokytojus, sumokėkit vieną milijoną litų ir galbūt juos pamatysit", - perskaitė Sandra.- Tiesmuka ir kvaila...

-Ir kodėl gi?- suabejojo Džeris. - Nors... atrodo pakankama priežastis eiti namo!

-Niekur tu neisi.- Sandra nučiuupo jį už rankovės.- Žinai, kodėl šitas raštelis keistas?

-Nes jis parašytas iš laikraščio iškarpu?

-Ne, jis pakabintas, ten, kur niekas nežiūri, o jeigu kas ir pamatytų, turbūt niekam nerūpėtų.

-Gal ir taip... O kas gi galėjo šitaip padaryti, - vaidindamas susirūpinusį tarė Džeris.

-Užuomina. Pastoviai sėdi rūsyje, keikia visą mokyklą ir vadina save vaiduokliu.

-Aaaaa...Tas, kur tualetą susprogdino?

-Būtent, einam!

-Kas drįso įžengti į mano valdas? -FTB!-Sandra nusprendė pajaukauti.

-A!- pasigirdo išgąsčio pilnas riksmas.- Žmonės, kad ir kuo kaltinat, aš to nepadariau!!! Pasigailėkit, aš tik mažas mokyklos siaubas, vagiantis maistą iš valgyklos, bet ar

reikia dėl to pykti?

Sandra ir Džeris vos nemirė iš juokto.

-Pala... Ah, čia jūs... Ko norit?!

-Gal visus mokytojus į svečius pasikvieteit?

-A... Jūs dėl to. Ne, aš jų neturiu, bet vienas psichas davė man pakabinti tą skelbimą ant lentos, bet taip, kad niekas jo nematytų. Tada aš paklausiau, kam tada išvis reikia to skelbimo, bet matai, kitaip jis negali. Sakė, sąžinė ar dar kažkas. Taip toliau ir panašiai. Psichas kažkoks...

-Pala... Psichas, psichas...- susimąstė Sandra.- Žinau, einam!

Jie jau buvo vidury miesto.

-Kur mes einam???- klausia Džeris.

-Girdėjai, kad iš psichiatrinės pabėgo ligonis?

-Ir?

-Tai gali būti Džo!

-Tas, kuris visų nekentė, grasinavo, o jo pasekėju tapo tas trenktas rūšio valdovas?

-Taip! Jis sakė, kad grįš ir atkeršys tiems, kurie jam prieštaravo - mokytojams!!! Baigęs mokyklą išprotėjo, buvo paguldytas į ligoninę, o dabar grįžo!!!

-Ir vis dėlto, kur mes einam?!-- vis dar nesuprato Džeris.

-Į paštą.

Džeris valandėlę pagalvojo.

-Ten jau pirmą kartą jis sužinojo tai, kas jam nepatiko...- suprato Džeris.

-Taip, ten viena iš mokytojų pasakė kai ką apie Kalėdų Senelį...

-Ten viskas prasidėjo, ten viską jis ir užbaigė...

Jie priėjo paštą ir pamatė tai, ko tikėjosi.

-Štai ir viskas, brangieji... Ši bomba tuoj sprogs ir viskas bus baigta... O, liko tik dešimt sekundžių! Ate!.. Kad ir kas jūs, pavėlavot,- pamatęs Sandra ir Džerį tarė psichas Džo ir išėjo.

Jis buvo teisus. Mokytojai buvo surišti, o laikrodukas jau rodė tris, dvi, vieną...

-Nesupratau, nejaugi bombos galiojimo laikas baigėsi, kad ji nesprogo? - Džeris bandė juokauti.

-Nesvarbu! Džo pabėgo, bomba nesprogo, atrišam mokytojus ir viskas!- Sandra atrodė sumišusi.

Taigi jie išlaisvino mokytojus ir grįžo į mokyklą, o po ilgų derybų Džeris išsikovojo laisvę nuo namų darbų. Viskas stoji į savo vėžes ir toliau tęsiasi žiemos diena.

Erika Nedveck, 7a

Mano mažoji šokėja Lietuje,

Tai vėl aš, tavo mylimas lietus. Kai kiti purkštuoja dėl sugadintos dienos ir slepiasi, tavo didelės akys sužimba ir tu pradedi... šokti. Ach... Jei tik galėčiau su tavimi pasišnekėti! Jei tik galėčiau tau viską papasakoti! Jūsų, žmonių, kalba kitokia, bet aš tikiuosi, jog tu perskaitysi šį laišką, kurį dabar rašau. Rašau ne bet kaip, rašau jausmais... Rašau muzika, kuri skambės tavo vyje mano žodžiais. Rašau tau ant smėlio, medžių ir laukų... Tikiu, kad išgirsi mano kalbą...

Kur aš tik nebuvau!.. Debesų nešamas apkeliavau visą Žemę, plaukiau upėmis ir ežerais, tekėjau kalnuose, pabuvojau jūrose bei vandenyuose, teko ir audroje siausti. Mačiau žalius laukus ir miestus, paskendusius juoduose dūmuose, mačiau ir tai, kas po Žeme, žinau, kas dedasi virš jos, pažįstu jus, keistieji sutvėrimai, ir kitus, mažesnius, kuriuos vadinate gyvūnais.

Jūs, žmonės, esate labai protingi ir sumanūs. Kiek įstabių dalykų esate davę pasauliui! Tačiau... Jūs turite bėdų. Jūs taip greitai... pamiršate! Mano mažoji drauge, atsakyk man, kodėl pasauly šitiek daug tuščių žmonių? Kodėl jie mato tik save ir bent retkarčiais nepakelia akių į dangų? Nesuvokia, kokios menkos jų problema, dėl kurių jie visada vaikšto susiraukę, tarsi kaltintų visus už tai, kad kažkas nepadarė jų laimingų? Kodėl žmonės užsimerkia, kai dedasi kažkas baisaus, kad ir už tūkstančių kilometrų? Taip, mano drauge, noriu priminti apie vandens svarbą. Juk žmonės tai taip greitai pamiršta...

Aš visas iš mažiųjų vandens lašelių, vandenynai, jūros, upės, ežerai taip pat. O mes visi kartu ir kiekvienas atskirai esame vanduo. Vanduo, kurį kasdien matai ir vartoji. Juk atrodo, ką gali lemti paprastas, bespalvis ir bekvapis skystis? Priminsiu, kad be vandens nebūtų ir jūsų, žmonių. Mes esame gyvybės pagrindas! O jūs, žmonės, kasdien suprasdami tai ar ne, stumiate pagrindą tiesiai sau iš po kojų. Koks paradoksas - šis gyvybiškai svarbus skystis yra taip lengvai pažeidžiamas...

Keista ar ne, mergyte, bet nė vienas lašelis niekur nedingsta. Tai kuo tada rūpintis? Esmė ta, kad jums tinkamo vartoti, gėlo vandens yra vos 3 procentai, o didžiausias jo kiekis sušalęs į ledą! Man neramu dėl tavęs, mažoji drauge. Nenoriu tavęs gąsdinti, bet maždaug po 30 metų jo gali pritrūkti ir tau, juk jūsų, žmonių, skaičius sparčiai didėja. Bet tai dar ne didžiausia problema. Kad tu žinotum, kiek mačiau miršančiųjų nuo užteršto vandens! Daugiausia miršta vaikų, su svajonėmis, tikslais ir viltimis... Kasdien vanduo vis teršiamas. Ter-

šalai skverbiasi į požeminius vandenis, į jūras... Daugiau kaip pusė žmonių negali gauti švaraus vandens. O kiek žmonių šią akimirką yra ištroškę, bet negali gauti geriamojo vandens. Žinau, jog tau, vaike, tai bus sunku suprasti, kai gyvenai nuolat turėdama ko atsigeriti. Bet prašau, pabandyk įsivaizduoti, kaip dalį savo dienos eini prie artimiausio vandens šaltinio, kurio vanduo nešvarus, vien tam, kad nemirtum iš troškulio! Juk tokie vaikai ir jų tėvai gyvena sausringame klimato! Ir tokių žmonių yra tikrai nemažai, pats mačiau! Galiausiai vis didėjantis gėlo vandens trūkumas gali sukelti karus, didžiausias žmonijos klaidas, kylančias vėl iš to paties faktoriaus - žmonių savanaudiškumo.

Kodėl taip yra? Dėl dykumų plėtimosi, pramonės, patogumų, žemės ūkio darbų ir... besaikių vartojimo. Gal vartodami žmonės bando užpildyti tą tuštumą viduje?... Juk dažnam nesvarbu, ar gerai kitam. Kodėl tie, kurie gali padėti, nepadedą? Užmiršo, užmiršo žmonės praeitį, kai jie gyveno kartu su gamta. Tada ir vienas kitam nebuvo robotai su metalinėmis širdimis. Ir pirštais, atsuktai į save.

Taip, mažute mano, štai kas pasauly dedas. Aš norėčiau paprašyti tavęs, kad pabūtum šviesos spindulėliu, jei aplink ir tamsu... Stenkis padaryti pasaulį geresnį. Juk visos problemos kyla iš nesuspatingumo ir egoizmo. Žmonės sakys tau: „Tai tik mažytis lašelis jūroje.“ O tu paklausk jų: „Tai iš ko tada susideda jūra?..“ Juk visada gali nušvisti vaivorykštė. Jei labai pasistengtų, žmonija galėtų išsigelbėti. Tik reikia tokių žmonių kaip tu, kurie šoka Lietuje, kai kiti slepiasi savuose kiaučiuose. Bet galbūt, išvydę šviesą, tie kiti pagaliau suprastų?... Suprastų, kad tereikia tik pataupyti ir nešvaistyti savo brangiausio turto.

Nesu paprastas lietus. Aš iš ašarų. Taip, mažyte, iš ašarų. Surinkau jas iš tų, kurie norėjo, bet negalėjo padėti, iš tų, kurie nebegalėjo išverti troškulio, iš tų, kurių artimieji mirė dėl užteršto vandens, iš tų, kurie suprato, kad dauguma žmonių yra tuščių ir siekiančių naudoti sau, ir pažadėjo pradėti keistis nuo savęs...

Štai vėjo šuoras jau neša mane tolyn... Nešiu šią žinią visiems, nors žinau, kad labai mažai kas ją išgirs... Lik sveika, mano mažoji šokėja Lietuje, žinau, jog išgirdai pagalbos šauksmą, ir būsi tuo mažiūčiu šviesos spindulėliu, kuris kai kurias metalines širdis suskaldys. Prašau, visada prisimink, kuo brangus vanduo. Ir galiausiai - nepamiršk kasdien stengtis dėl tų, kuriems iš tiesų reikia tavo pagalbos.

Tavo ašarų lietus
Laima Jundulaitė, 7c
(epistolinio rašinio konkurso darbas)

Belaukiant 18-ojo gimtadienio: mintys apie save ir pasaulį

Kas aš esu? Chemikams mano kūnas - tai atomų darinys, biologams - daugybės ląstelių organizmas, kuris geba kvėpuoti ir jausti aplinką. Psichologai man teigtų, jog esu asmenybė, kuriai būdingas tam tikras temperamentas bei charakterio bruožai. Tačiau gamtos ir visatos atžvilgiu esu kažkas arti nulio. Galbūt maža dalelytė „po kablelio“. Jeigu kada nors man pavyktų pažvelgti į save iš kosmoso, visiems galėčiau įrodyti paprastą teoremą, kad aš esu dulkelė, kurią šiek tiek veikia Žemės traukos jėga, prilaidama prie paviršiaus, kad neišskrisčiau kažkur į tolimas galaktikas.

Aš džiaugiuosi, kad esu dulkelė. Žinau, kad dulkių niekada nekamuoja baisios ligos, vadinamos „didybės manija“, „riestų nosių sindromas“ ar „žvaigždžių liga“. Todėl nuoširdžiai užjaučiu tuos dvikojus Žemės gyventojus, kurie mano esą žvaigždės, nors niekada nėra buvę kosmose. Tokie žmonės serga, o vaistų nėra. Šlovė, populiarumas bei valdžia - tai virusai, kurie apakina ir sukausto, neleidžia nuoširdžiai pažvelgti į draugą, švelniai priglusti prie žolės stiebelio ar pašerti alkstantį šunelį gatvėje. Konstatuoju faktą: jeigu šie virusai sklisis toliau, mūsų planeta sudužs į smulkausias gabalėlius. Tačiau žinau vieną gydymo būdą, skirtą vargšams „žvaigždūnams“.

Pirmiausiai sustokite ir apsidairykite. Tikriausiai jūs, kaip ir Alberas Kamiu, per skubėjimą būsite kažką pamiršę. Pamėginkite tai prisiminti. Tuomet pažvelkite į praeitį. XX amžius taip pat vos nesubyrtų, tačiau žmonės, o tarp jų ir Vytautas Mačernis, išmoko gyventi ir dūžtančiose formose. Štai Balys Sruoga nepalūžo atsidūręs koncentracijos stovykloje. Jis išliko žmogumi, nors buvo taip paprasta pavirsti žvėrimi. Todėl ir jūs, „žvaigždūnai“, dar galite pasveikti ir atvirsti į žmones - dulkes, kurie niekada nesirgtų.

Staiga pasijutau labai keistai. Prisiminiau, kad po kelių dienų mano gimtadienis. Aštuonioliktas! Tik dabar man iškilo klausimas, kurią dalelytę man vartoti: tik ar jau?

Aš esu dulkelė, kuriai tik 18 metų. Gyvenu Paukščių Tako galaktikoje, kuriai daugiau nei keli milijardai metų. Įvyko milijonai sprogių, kurių metu už daugybės šviesmečių atsirado naujos planetos, naujos Saulės, naujos juodosios skylės...

Aš esu dulkelė, kuriai jau 18 metų. Visas gyvenimas dar prieš akis. Mano misija tik prasideda. Tad pirmyn į gyvenimą!

Aušrinė Raudoniūtė, 4a

Mūsų dienos - kaip šventė

Pajuto žodžio skonį

Pasiilgę tikro lietuviško žodžio skonio sausio 31d. rinkosi į gimnazijos aktų salę. Mokiniai Meninio skaitymo konkurse, kaip ir kasmet, suskirstyti į dvi grupes: 5-8 klasių bei gimnazistai. Gaila, tačiau penktokai nepasirodė. Gal juos užpustė?

Kai salei nusišypsojo komisija (pirmininkė - direktoriaus pavaduotoja ugdymui R. Bartusevičienė, narės - lietuvių kalbos mokytojos A. Bagdžiuvienė ir S. Misevičienė), nuščiuvome, susikaupe, pasiruošėme žodžius ne tik išgirsti, bet ir skanauti, pamatyti, pajusti. 6a klasės mokinė Asta Pališauskaitė virpančiu balsu padeklamavo J. Degutytės "Tėviškės žiema". Dar viena šeštokė Greta Vilkišiūtė M. Vainilaičio "Sidabrinę kultuvėlę" sakė įtikinamai, baigdama net treptelėjo. Ypač konkurse jaudinosi Saulė Pipiraitė (7c), o kai jaudulys išgaravo, B. Viliamaitės "Pirmieji" puikiai nuskambėjo. Drąsiai savo tekstą skaitė kita septintokė Kotryna Rajeckaitė, o Augustė Mongirdaitė (8a), sakiusi A. Frank "Dienoraščio" ištrauką, man asmeniškai pasirodė drąsiausia, nebijojo pakelti balsą. Ne vienas žiūrovas mintyse dėkojo Augustei už pateiktą žodžio skonį. Laurynas Tumėnas (8b) labai skubėdamas perskaitė ištrauką iš S. Parulskio romano "Trys sekundės dangaus", o vaikinio bendrą klasę Rugilė Lietuvninkaitė žodžius tarė taip taisyklingai, kirčiavo taip gražiai,

kad tiesiog malonu buvo klausyti M. K. Čiurlionio "Pasakos".

Jauniausia iš gimnazistų konkurso dalyvė Saulė Bikauskaitė (9d) aiškiai skaitė straipsnį "Kaip renkamės jausmus". Simona Kuoraitė (2d) nedrąsiai deklamavo S. Neries "Pavasario svaigulys" bei B. Brazdžionio "Topoliai". 3b klasės mokinys Ažuolas Puronas, sakydamas V. Reimerio "Praeidamas pro šalį", gražiai bendravo su publika.

Kiekvienas žino: jei nori gerai pasirodyti meninio žodžio konkurse, turi pasirinkti tinkamą tekstą. Šį kartą pasisekė 3c klasės mokinė Beatai Rajeckaitė, nes ji rado savo kūrinį - Yeal Hassan "Ei, maže". Žiūrovai pritardami Beatai šypsojosi, o komisija vertino, vertino, vertino.

Vyriausia konkurso dalyvė - abiturientė Rimantė Steponavičiūtė skaitė A. P. Virbickaitės "Kur bučiavai vakar?" Meninis žodis skambėjo įtaigiai, o pati Rimantė scenoje jautėsi laisvai. Nenuostabu, nes, kiek pamenu, ši mergina kiekvienais metais dalyvauja skaitovų konkurse, ne kartą buvo apdovanota.

Ko labiausiai laukė žiūrovai? Meninės kompozicijos. Šiais metais ji buvo tik viena, bet ne prastesnė, nuotaikinga, įdomi, linksma. Kompoziciją "Po pasaulio pabaiga" (pagal J. Erlicko žodžius) atliko 8b klasės mokiniai, kuriuos paruošė mokytoja S. Valentienė. Pasirodymas šiuolaikiškas, judesiai stilingi, netgi kaukės

8b klasės mokinių kompozicijos dalyviai (iš kairės): Rugilė Lietuvninkaitė, Laurynas Tumėnas, Kipras Mikiška, Algirdas Keršys, Rusana Minkevičiūtė, Kotryna Mikiškaite, Jonė Nortkutė, Vilija Valatkaitė.

dėmesio vertos! Kompozicijos dalyviai verti pagyrimo!

O ką sakė komisija? Jaunesniųjų (5-8 kl.) grupėje pirmoji vieta paskirta Rugilei Lietuvninkaitėi, antroji - Saulei Pipiraitėi, trečioji - Augustei

Mongirdaitėi, vyresniųjų grupėje aukščiausias įvertinimas Beatai Rajeckaitėi. Šios merginos ne tik pačios pajuto žodžio skonį, bet ir perdavė jį mums, žiūrovams. Nugalėtojas sveikino mokytojos ir draugai, sveikina

ir "Klaustukas".

P.S. Rugilei, Saulei ir Beatai teko atstovauti mūsų gimnazijai rajono Meninio skaitymo konkurse.

Vaidilė Gaižauskaitė, 8d

Vasario 16-oji - Lietuvos Valstybės atkūrimo diena

Renginio vedėjai (iš kairės): Gintarė Lebednikaitė, Greta Vilkišiūtė, Ažuolas Puronas.

Jums, lyg Čiurlionio karaliams,
Laikiusiems rankose Lietuvą,
Vietoj tulpių puokštelės viduržiemę
Šią strofą skiriu...

Vasario 16-oji į Lietuvos istoriją įsirižė kaip Nepriklausomybės, dėl kurios pasiukoję daugybę lietuvių, atkūrimo diena. Kaip ir kasmet, šią dieną visa Lietuva, visi jos miestai ir

kaimai, visi didmiesčiai ir vienkiemiai pasipuošė lietuviška trispalve.

Jau tradicija tapęs renginys Vasario 16-ajai paminėti mūsų gimnazijoje ir vėl sulaukė pasisekimo. Renginį organizavo mokytojos Sandra Vankevičienė ir Lina Garčinskienė. Vedėjų pareigas prisėmė moksleiviai Ažuolas Puronas, Gintarė Lebednikaitė ir visų jau-

Dainuoja mokyklos vyrai.

niausia - šeštokė Greta Vilkišiūtė. Talentingiausi gimnazijos moksleiviai dainavo ir šoko. Žinoma, be mokytojų pagalbos jiems nebūtų pasisekę. Ypač daug širdies į renginį įdėjo muzikos mokytojos Rima Giedrienė ir Ana Gurska. Jos pasirodymui parengė net kelis kolektyvus. Gimnazijos choras atliko dainas "Raudoni vakarai", "Mano namai". Tikra sensacija tapo naujas dainavimo būdas beatbox", kurį bandyta sujungti su lyriška daina apie laiką. Dainininkams niekuo ne-

nusileido ir šokėjai - šiais metais mokykloje sukurtas lietuvių liaudies šokių kolektyvas "Žarsteklis" sušoko du šokius ir sulaukė daug aplodismentų.

Trečiųjų gimnazijos klasių mokiniai parengė kompoziciją, kurios pagrindinė mintis - tautiškumo prasmė ir jos vertinimas. Buvo kalbėta ir apie emigraciją, bet jos nesmerkė, o skatino išvykusius lietuvius nepamiršti Tėvynės, juk už laisvę buvo kovota ne tam, kad, ją atgavę, išsivažinėtume po pasaulį. Lietuva yra tai, ko ne-

pakeis joks įrašas pase ar gyvenamoji vieta - mūsų Tėvynė.

Kiekvienas minėjimas yra vis kitoks, bet jie visi turi tikslą - padėti mums suvokti švenčių prasmę. Mokykloje minima Vasario 16-oji leidžia mums pasijusti tikrais lietuviams, moko bendrumo, vienybės. Juk gražu, kai visi - nuo jauniausio penktokėlio iki vyriausio mokytojo ir Direktorės - susitelkia pagerbti tai, ko niekas iš mūsų negali atimti ir neatims - Lietuvos.

Marius Urbanovičius, 2b

NORIU PAŽINTI. NORIU SUPRASTI. NORIU ŽNOTI.

Gyvi prisiminimai

Šių metų vasario 13-tą dieną Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijoje vyko gyva istorijos pamoka "Išsaugota tiesa". Ją aplankė trys asmenybės, be kurių ši pamoka nebūtų įvykusi. Svečiai privertė suklusti gimnazijos bendruomenę ir mintimis nukeliauti laiku į 1944-1958 metus. Ši pamoka dalyviams sukėlė daug klausimų ir skatino susimąstyti.

Pamoką vedė fotomenininkas Klaudijus Driskius. Pradžioje nuo Nepriklausomybės atgavimo 95-ųjų metų aukštumos pažvelgėme į istorijon nutekėjusį laiką - pokario metus, kurie Lietuvai buvo skaudesni už karą. Herojiško bandymo pasipriešinti okupacijai metus. Žudymų, smurto, deportacijų metus, kai daugiau kalbėjosi ginklai negu žmonės. Fotomenininkas, pats susidomėjęs lietuvių rezistencija, sukūrė parodą

mūsų bendraamžis vaikinai - prieš mus stovėjo garbaus amžiaus vyras (gimęs 1928 m.). Ką pasakojo kovojęs už Lietuvos laisvę?

Andrius Dručkus partizano priešaiką davė, kai jam tebuvo septyniolika metų. Greitai tapo partizanų ryšininku ir žvalgu. Kovoje netekęs savo brolio, pasirinko Keršto slapyvardį. Pats stoji su ginklu brolio vieton. Šešiolikmetis jaunuolis Lietuvai, partizanams, namiškiams ištare: "O Lietuva, Tėvyne mano! Aukoju Tau savo vos pražystančią jaunystę, jėgas, meilę ir geležinį pasiryžimą, kurio niekas man neišplėš, nei Sibiro šalčiai, kalėjimas, nei išdavikų ir raudonųjų budelių kankinimai. Aš einu bočių pramintu keliu ir sustosiu tik tuomet, kai mano rankose suplevėsuos Trispalvė Laisvės Vėliava". A. Dručkaus gyvenimo kelias buvo

muziejų, kuris buvo pripažintas geriausiu visame mieste, bet vėliau uždarytas kaip antitarybinis. Gyvendamas Kaune, Andrius sugebėjo išgelbėti nuo sunaikinimo, paslėpti ir išsaugoti lakūnų Stepono Dariaus ir Stasio Girėno karstus, beveik valandos trukmės unikalios prieškarinio Lietuvos kino kronikos juostas.

Neįtikėję sovietų valdžiai ir atleistas iš mokyklos, Andrius Dručkus kurį laiką dirbo įvairiose atsitiktinėse darbovietėse. Tik Lietuvai atgavus nepriklausomybę, jis pagaliau atrado savo tikrąją vietą - parsivežė gausią kruopščiai surinktą kolekciją į gimtąjį kraštą ir įsteigė Obelių muziejų.

Andriaus Dručkaus išsaugotas partizanų archyvas (dokumentai, nuotraukos, partizanų asmeniniai daiktai) - vienas reikšmingiausių Lo-

Susitikimas su Kristina Gudonyte

Nors šalta, tačiau saulėtą sausio 23 d. popietę 8a klasės mokiniai su auklėtoja Jurgita Sadzevičiene ir 7b klasės mokiniai su mokytoja Lina Garčinskiene skubėjo susitikti su "Metų knygos 2012" paaugliams laimėtoja Kristina Gudonyte. Rašytoja mūsų laukė Trakų viešosios bibliotekos vaikų literatūros skyriuje. Esame dėkingi šio skyriaus vedėjai Daliai Bagdžiuvieniui, suorganizavusiai šį įsimintą susitikimą.

Šiam neeiliniam pasimatymui rušėmės visą mėnesį: dalyvavome Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos Informacinio centro vedėjos Laimos Lukšienės kasmet pristatomuose "Metų knygos" rinkimuose, kur susipažinome su rašytoja, jos kūryba, nominuota knyga "Ida iš šešėlių sodo", skaitėme šią ir **2009-aisiais išrinktą paauglių metų knygą** "Blogos mergaitės dienoraštis", galvojome klausimų rašytojai, pirkome knygas.

Vos valandą trukusi pažintis mums atskleidė, kokia savita asmenybė yra rašytoja K. Gudonytė. K. Gudonytė - aktorė, dailininkė (surengta 15 autorinių tapybos darbų parodų), rašytoja, populiarių televizijos filmų ("Dvynukės", "Dvynukės ir dvynukai" ir kt.) ir daugybės spektaklių scenarijų autorė ir režisierė, televizijos serialų "Neskubėk gyventi" scenarijų bendraautorė, groja smuiku ir fortepijonu, labai daug skaito, mėgstamiausi rašytojai - U. Eco, Ch. Dickens, H. Wassmo, H.

Murakami. Aštuntokai įdėmiai klausėsi apie rašytojos studijų metus, veiklą. Vaikams buvo įdomu išgirsti pasakojimą, nuo kada pradėjo rašyti knygas, kas paskatino. Įdomu tai, kad rašyti pradėjo susilaužiusi koją, iš nuobodulio.

Nuoširdus rašytojos kalbėjimas, pagrindinės knygos herojės Idos supratimas, išjautimas neleido abejoti, jog trečioji autorės knyga "Ida iš šešėlių sodo" bus populiari tarp paauglių, juk ir pati autorė neslėpė, kad paaugliams reikia rašyti apie tai, kas jiems yra aktualiausia, kas jiems labiausiai rūpi. Šioje knygoje kalbama apie paauglių problemas, jų psichologiją ir didžiausias vertybes - meilę ir amžinybę. Rašytoja skaitė knygos veikėjos Idos rašinių apie dvi sielas, keliaujančias į žemę. Susirinkę vaikams įdėmiai klausėsi, o vėliau autorei uždavinėjo klausimus.

"Metų knygos 2012" laureatė pasidžiaugė, kad jos knygos sulaukė ir užsienio leidyklų dėmesio. "Blogos mergaitės dienoraštis" jau išleistas rusų kalba ir artimiausiu laiku puiškuos vaikų literatūros skyriaus lentynose.

Baigdamas susitikimą autorė dėkojo gausiai susirinkusiems, apgailėstavo, kad laikas, skirtas susitikimui, negailėstingai išseko. Vis dėlto, ir per šį trumpą laiką buvo neįmanoma nepastebėti, kokia visapusiška ir talentinga yra ši rašytoja.

Jurgita Sadzevičienė, lietuvių kalbos mokytoja

Gyvosios istorijos pamokos dalyviai (iš kairės): Klaudijus Driskius, Andrius Dručkus, Aleksandras Makejevas.

"Išsaugota tiesa". Prieš pamokos dalyviams atsivėrė tiesa - Lietuvos partizanų Vytauto apygardos Lokio rinktinės dokumentai ir fotografijos. Paroda parengta ginkluotojo pasipriešinimo dalyvio ir rėmėjo Andriaus Dručkaus asmeninio archyvo pagrindu. Joje aptarta lokio rinktinės istorija ir svarbiausių kovotojų asmenybės bei likimai, pristatyti partizanų organizuotos veiklos dokumentai, spauda, atsišaukimai į visuomenę, laiškai, fotografijos, apžvelgiami sovietų represinių struktūrų dokumentai.

Gyvos istorijos pamokos vedėjas pristatė ne tik parodą, bet ir savo bendraminčius - buvusį mokytoją - muziejimininką, partizaną Andrių Dručkį ir buvusį mūsų mokyklos mokinį, trakiėčių mylimą dainininką Aleksandrą Makejevą. Pamokoje skambėjo gyvos dainos apie meilę Lietuvai, gyvi kovos dienų prisiminimai.

Pagrindinis pamokos herojus - buvęs partizanas Andrius Dručkus, nes iš jo per vieną trumpą valandą sužinojome žymiai daugiau, negu sužinojome per kelias įprastas istorijos pamokas. Iš nuotraukų į mus žvelgė

nelengvas ir kupinas pavoju. Jam buvo svarbiau ne gyvybę, bet visą savo gyvenimą atiduoti Tėvynei.

1946m. A. Dručkus-Kerštas vado sprendimu turėjo palikti ginkluotą kovą ir pasitraukti iš miško, tačiau buvo įpareigotas ir toliau talkinti kovotojams bei visą likusį gyvenimą saugoti atmintį apie partizanų kovą. Jis padėjo partizanams gauti ginklų ir šaudmenų, gabendamas juos labai rizikuodavo, parūpindavo popieriaus ir priemonių spaudai. Jam partizanai patikėjo saugoti ateities kartoms jų brangiausią turtą - dokumentus, nuotraukas, laiškus, Trispalvę...

1950m. A. Dručkus buvo pašauktas atlikti karinę tarnybą okupantų kariuomenėje. Seniai atsідūręs sovietų saugumo akiratyje, jis pateko į lagerio tipo stovybos dalinį, stepėse stačiusį karinį aerodromą. Didelę dalį šauktinių sudarė ukrainiečiai ir lietuviai. Per trejus metus iš 114 dalinyje tarnavusių lietuvių gyvi liko tik 48.

Andriui Dručkui pavyko išgyventi, grįžti į Tėvyne, baigti Šiaulių pedagoginį institutą, įsidarbinti mokytoju. Mokytojaudamas Kaune, jis subūrė kraštotyros būrelį ir įsteigė

kie rinktinės istorijos šaltinių.

Gimnazijos mokytojai įdėmiai klausėsi pasakojimų apie tai, ką išgyveno ir patyrė šis partizanas. Po šios pamokos mano galvoje sukosi mintys apie dabartinę mūsų Lietuvą, kaip dažnai mes skundžiamės ir esame viskuo nepatenkinti. Apmąsčiusi viską, supratau, kad tikrai neverta skųstis, nes gyvename labai gerai, mums nereikia aukoti savo ir artimųjų gyvybių, esame sotūs ir svarbiausia - turime LAISVĄ LIETUVĄ!

Pamokai baigiantis Andrius Dručkus gimnazijos bendruomenei palinkėjo mokslo, žinių ir širdies Lietuvai. Šie žodžiai įstrigo giliai mano širdyje. Manau, kad šį palinkėjimą ilgai atsimins visi tądien dalyvavę gyvoje istorijos pamokoje, šią neįkainojamą pamoką širdyje nešis per visą savo gyvenimą.

Gimnazijos direktorė E. Janušauskienė svečiams dėkojo už pamoką. Mokinių vardu irgi labai dėkoju A. Dručkui, A. Makejevui ir K. Driskui už tokią išpūdingą ir labai įsimintą pamoką. Gyvi prisiminimai ir liks gyvi, jei mes juos saugosime.

Jolanta Tarasevičiūtė, 2b

8a ir 7b klasės mokiniai susitikime su K. Gudonyte.

Knygos "Ida iš šešėlių sodo" autorė.

Mūsų dienos – kaip šventė

Panelės ir ponaičiai, arteja finišas

Savo gyvenimą skirstome į tam tikrus laiko ir brandos periodus - vaikystės, paauglystės, suaugusio, pagyvenusio žmogaus ir senatvės tarpsnius. Tuo tarpu mūsų mokyklinį gyvenimą Švietimo ministerija skirsto taip: darželis, pradinė, dešimtmė mokykla, gimnazija... Suklusime ties pastarąja, kurioje vienas svarbiausių sustojimų yra šimtadienis. Kai abiturientams iki paskutinio skambučio dar taip toli, net 100 dienų, bet ir tiek nedaug - vos trys mėnesiai... Gimnazijoje tą dieną pažymiame itin aukšta, kupina džiaugsmo, sumišusio su nerimu, gaida.

Vasario 22-ą dieną, apie penktą valandą vakaro, gimnazijoje girdžiū jaukų šurmulį. Ketvirtokai rikiuojasi antro aukšto fojė, ties aktų salės duri-

"lakstyti" šiurpus. Visa salė sustingdo be žado. Po kelių akimirų pasigirdo garsūs plojimai, dvyliktokų skanduojamas "ACIŪ".

Pirmausia sveikinimo žodį abiturientams tarti buvo pakviesta gimnazijos direktorė Elvyra Janušauskienė, kurios kalba buvo itin įtaigi, kupina nuširdžių palinkėjimų. Savo buvusius auklėtinius pagerbti bei pasveikinti atvyko Trakų pradinės mokyklos mokytojos Ramunė Bikauskienė, Loretta Ruškevičiūtė ir Gina Taškuvienė. Mokytojų kalbos privertė ne vieną dvyliktoką nubraukti nostalgijos ašarą ar nusišypsoti. Mokytojos linkėjo kiekvienam rasti savo laimę, savo gyvenimo kelią. Nesvarbu, koks jis bus - ar tiesus, ar vingiuotas, ar žvyruotas, ar akmenuotas. Svarbiausia, kad vėžės būtų sa-

žodžiai: "Laiko niekada nebūna per mažai, atvirkščiai, jo būna per daug, jei jį švaistote vėjais". Susimąščiau, ar savo gyvenimo, laiko mokykloje nešvaistome veltui. Ar darome viską, ką turime daryti?

"Mes, 39- toji laida - be taisyklių", - tokiu teiginiu abiturientų atstovai A. Raudoniūtė ir R. Rulevičius pradėjo "dvyliktokų žodį". Ne vienas, šitą teiginį išgirdęs, nusijuokė ir mintyse ištarė: "O taip, mes žinome". Taigi, eiluotai, su ironijos prieskoniu, dvyliktokai pasakojo apie savo kasdienybę mokykloje. Apie tai, kaip rytais jiems "geriau miegoti, nei į pamokas klampoti", kaip pasiteisinimus dėl praleidžiamų pamokų reikia rašyti, apie dienas, kai pamokų metu "akytės žiūri, ausytės klausio, o mintys dausose

skrajoja". Ir tai tik keletas ketvirtokų mokyklinio gyvenimo ypatumų, kurių besiklausant vis atplūsdavo mintys: "Na, mes tikrai labai panašūs". Po dvyliktokų viešo pareiškimo išgirdome 39- tosios laidos testamentą. Man, kaip vienuoliktokai, aktualiausias buvo šis palikimas: "Pavaduotojui Valdui paliekame tvarkaraščio kūrybos mūžą ir visus savo "langus" su sąlyga, kad juos visus iki vieno sudės į mūsų ipėdinių tvarkaraščius"! Po šio pareiškimo visi salėj sėdėję vienuoliktokai prapliupo juoktis bei ploti.

Šimtadienio metu ne vien abiturientai gavo dovanų, gavome ir mes, vienuoliktokai. Be papildomų "langų", kiekviena klasė gavo ir po asmeniškai jiems sukurta pasaką. Išgirdome "Hamletą", "Ali Baba ir 40 plėšikų" bei "Snieguolės ir septynių nykštukų" istorijų motyvais sukurtas pasakas, o vieni dvyliktokai pasaką sukūrė remdamiesi žiniomis apie senovės indėnus. Pasakose buvo atskleistos tokios paslaptys apie vienuoliktokus, kurių niekas neturėjo sužinoti.

Bene labiausiai nustebau, kai sužinojau, jog po kelių akimirų pamatysime dvyliktokų "sustatytą" kompoziciją. Nustebau ne dėl paties fakto, jog tai bus kompozicija, o dėl to, kad scenoje "skaitovų amplua" išvydau tuos žmones, kurių tikrai nesitikėjau išvysti. Sėdėjau, stebėjau ir galvojau: "Kur jie visą šį laiką slėpėsi?". Ketvirtokų kompozicija buvo pastaruosius metus labai aktualia tema - emigracija. Viskas, ką išgirdau, privertė apgalvoti

savo ateities tikslus.

Šių metų Šimtadienio šventėje netrūko muzikos ar dainų, jas atliko patys šventės kaltininkai. Grupelė vaikų - Tomas Dubovikas, Tomas Zajankauskas, Edgaras Tučinskis bei Edvinas Stašauskas - atliko lietuviško "repo gabalą", abstrakčiai sakant, apie mokyklą. Publika pašėlo, o ir patys vaikiniai scenoje nestokojo energijos ir taip skatino publiką dar garsiau ir intensyviau ploti bei šaukti. Tai buvo tikrai netikėta staigmena.

Galiausiai, po dainų ir šokių, dvyliktokai, mokytojai bei mokyklos svečiai išvydo paskutinįją vienuoliktokų dovaną vyresniesiems - pompastiškai įvežamus keturis didelius tortus, kurie buvo vieneto, dviejų nulių ir šauktuko formų. Salė ir vėl išgirdo ketvirtokų skanduojamą "ACIŪ". Iš visos širdies tikimės, jog tortai patiko. Buvo malonu matyti veiduose plačias šypsenas ir džiugias akis. Tikriausiai dėl šios priežasties ir norisi kitiems dovanoti, nes tik dovanojant užplūsta tas nuostabus jausmas, kurį sunku įvardinti visais gražiausiais pasaulio žodžiais.

Gyvenimas nesustabdomai bėga, lekia, skrieja tolyn - laiko tėkmės keliu. Mes privalome kiekvieną akimirą išnaudoti vertingai, kad nereiktų gailėtis dėl neatliktų darbų. Todėl, mielieji dvyliktokai, toliau aukite, tobulėkite, kurkite savo gyvenimą taip, kad jums gyventi būtų gera. Lai Brandos egzaminų rezultatai būna tokie, kokių tikėtės. Sėkmės finiše.

Daumantė Verseckaitė, 3c

39-osios laidos abiturientai.

mis; jų tėveliai bei mokytojai renkasi pačioje salėje, laukia netrukus prasidėsiančio renginio. Pasigirdus vedėjų kvietimui ir plojimams, į salę su savo auklėtojais įžygiuoja 39- tos laidos ketvirtokų būrys. Matau pažįstamus veidus, širdį užlieja keistas ilgesys... Žinau, jog tam tikrų veidų nebeamatysiu kiekvieną dieną... Salės šurmuliui nespėjus nurimti, prasideda naujas. Pasigirsta nemalonūs, ausis dirginantis garsas, kuris perspėja apie prasidėjusį trumpametražį filmą "Nerimas" - įvadą į Šimtadienį. Tai viena iš mūsų, vienuoliktokų, dovanų vyresniesiems. Filmą, net keturis mėnesius laikytas paslapyje, prikaustė kiekvieno dėmesį. Trečiojų vaidyba, įvairūs kino efektai, šviesos, garso takelis bei filmo idėja privertė abiturientų kūnais

vos... Po kelių akimirų išgirdome labai jautrią abiturientų tėvų atstovės - muzikos mokytojos ir koncertmeisterės Rasos Kanišauskaitės kalbą, kuri skatino kiekvieno širdį plakti greičiau. Abituriento Barto mama savo ir visų kitų tėvelių vardu pažadėjo visapusišką palaikymą, pagalbą, palinkėjo, kad būsimieji studentai taptų gerais Žmonėmis iš didžiosios raidės. R. Kanišauskaitei akompanuojant Rokas Rulevičius (4a) ir Aušrinė Raudoniūtė (4a) atliko muzikinį kūrinį "Highlanders march" (Benjamin Godart).

Po muzikinės pauzės kalbos tęsėsi toliau. Dvyliktokų auklėtoja Margarita Račkauskienė savo kalba įrodė, kaip stipriai auklėtojos aukojasi dėl savo auklėtinių, kaip juos myli ir vertina. Man labiausiai įstrigo šie mokytojos

Keičiasi gimnazijos šeiminkai.

Rajoninis diktantas

Tarptautinę gimtosios kalbos dieną, vasario 21-ąją, Paluknio "Medeinos" vidurinėje mokykloje vyko Trakų, Šalčininkų, Varėnos rajonų 6-8 klasių mokinių diktanto konkursas "Rašyti taisyklingai lietuviškai - garbinga! 2013". Konkurso organizavo Trakų švietimo centras. Diktanto konkurse dalyvavo aštuoni mūsų gimnazijos mokiniai, jie užėmė pirmąsias vietas. Taigi, sėkėsi gana neblogai - buvo laimėti net 6 diplomai!

Pats diktantas nebuvo lengvas, o ir vertinimo komisija nepraleido

pro akis nė vienos klaidos. Darbus vertino mokytojos Ona Šimonienė (Rūdiškių gimnazija), Evelina Koršunova (Senųjų Trakų Kęstučio pagr.m-kla), Aldona Japertienė (Varėnos r. Valkininkų vidurinė mokykla), Liudmila Maksimec (Paluknio "Medeinos" vidurinė mokykla), Vitalija Dovydenienė (Paluknio "Medeinos" vidurinė mokykla) ir vertinimo komisijos pirmininkė Sigita Misevičienė (Trakų Vytauto Didžiojo gimnazija).

5-6 klasių grupė rašė ištrauką iš Kęstučio Kasparavičiaus knygos

"Mažoji žiema". Mūsų gimnazijos penktokė Marija Buivytė užėmė 1-ąją vietą, o Kotryna Čelkytė, taip pat penktokė, užėmė 2-ąją vietą. 3-ąją vietą užėmė Varėnos r. Valkininkų vidurinės mokyklos mokinys Laurynas Solovjovas. Iš šeštųjų klasių grupės Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos mokinė Jelena Lapteva užėmė 1-ąją vietą, 2-ąją vietą - Paluknio "Medeinos" vidurinės mokyklos mokinė Giedrė Aliukonytė, 3-ąją - Rūdiškių gimnazijos mokinė Gabrielė Lizunaitė.

7-8 klasių mokinių diktanto tekstas buvo iš Gendručio Morkūno knygos "Iš nuomšiko gyvenimo".

Mūsų gimnazijos mokiniai šį diktantą parašė taip pat gerai - iš septintokų grupės Justė Navickaitė užėmė 2-ąją vietą, o Laima Jundulaitė - 3-ąją vietą. Pirmoji vieta atiteko Rūdiškių gimnazijos mokinėi Rugilei Šeštokaitei. Iš aštuntos klasės kategorijos 1-ąją vietą užėmė Alina Alencenovič, Rūdiškių gimnazijos mokinė, 2-ąją - Monika Ugianskaitė, taip pat Rūdiškių gimnazijos mokinė, o 3-ąją vietą užėmė Giedrius Saulėnas, Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos mokinys.

Laimėtojai baigiamajame renginyje vykusiame Paluknio mokyk-

los aktų salėje buvo apdovanoti diplomais, Trakų Švietimo centro marškinėliais ir pakviesti bendrai nuotraukai.

Galima tik pasidžiaugti, kad mūsų gimnazijoje mokosi tiek daug raštingų vaikų ir kiekvienais metais jie pasirodo vis geriau. Be abejo, mes, mokiniai, nepasiektume puikių rezultatų, jei neturėtume gerų mokytojų, taigi dėkojame savo mokytojoms Angelei Bagdžiuvienei, Sigitai Misevičienei, Linai Garčinskenei, Ievai Basevičienei, Birutei Paltanavičienei.

Giedrius Saulėnas, 8d

Mūsų dienos - kaip šventė

Gaisras popieriaus lape

Projektas "Kaip elgtis gaisro metu?" gimė spalio mėnesį. Trakų priešgaisrinės tarnybos atstovai Vaidas ir Lina kreipėsi į Trakų Vytauto Didžiojo gimnaziją prašydami nupiešti plakata. Jie idėją pristatė 3 klasės dailės kurso gimnazistams. Mokytoja Asta Naruševičienė idėją pasidalino su 7, 8, 1, 3 ir 4 klasės mokiniais.

Pradėjome piešti. Iš pradžių tai pasirodė vaikiška, neįdomu, todėl niekas nenorėjo dirbti. Kai pradėjo ryškėti veidai, daiktai, pasidarė labai įdomu. Pagrindinis tikslas popieriaus lape buvo perduoti informaciją, kaip elgtis gaisro metu. Plakatus piešėme gan ilgai. Vis dėlto užduotis nebuvo lengva. Teko prisiminti vaikystėje matytus filmukus, labiausiai įsimintus personažus. Mokiniai įkvėpimo sėmėsi vieni iš kitų, iš senų vaikiškų knygučių, filmukų. Jaunesnieji iš vyresniųjų mokėsi atlikimo technikos, o vyresnieji iš mažųjų- mąstymo ir vaizdavimo laisvumo. Kiekvieną pamoką vis tobulinome savo piešinius, pridėdami naujų detalių, personažų.

Tai buvo ilgas ir sunkus, bet pasisekė darbas. 3 ir 4 klasės gimnazistų Linos Lukšaitės, Vytauto Lapatiuko, Elvyros Malachovskos ir Ramintos Mickūnaitės piešiniai tapo plakatais, kuriuos išleido leidykla.

Šių metų sausio 30 dieną įvyko baigiamasis renginys. Mokiniai paruošė kilnojama parodą "Kaip elgtis gaisro metu?". Trakų priešgaisrinės tarnybos atstovai, į renginį atvykę gaisrine mašina, paaiškino darbo ypatumus ir įteikė atminimo dovanas mokiniams, kurių plakatai buvo išleisti, bei mokytojai Astai Naruševičienei, kuri mums padėjo susidoroti su užduotimi. Jie aprodė automobilį, įrangą, net leido apsivilkti gaisrininko drabužius, įlipti į mašinos vidų.

Pasibaigus renginiui, nusifotografavome ir išlydėjome mūsų angelus sargus. Visi buvo labai laimingi padėję ugniagesiams. Šie plakatai parodys mažesniems vaikams, kaip elgtis gaisro metu. Tikiuosi jie ne vieną apsaugos nuo nelaimės.

Karina Januškevičiūtė, 8d

Kaziuko mugė

Mugėse dalyvauja dviejų kategorijų žmonės - pardavėjai ir pirkėjai. Vieni džiaugiasi užsidirbę, kiti - įsigiję trokštamą daiktą. Kaziuko mugė - kasmetinė Lietuvoje rengiama folkloro mugė, skirta šv. Kazimierui, Lietuvos globėjui. Šiai šventei abejingi neliko ir Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos mokiniai bei technologijų mokytojai. Kovo 4-ąją antrojo ir trečiojo aukštų fojė ir koridoriai buvo pilni kruopščiai ir nagingai pagamintų rankdarbių, skanėstų ir kitų gėrybių.

Šiais metais vaikai ypač entuziastingai rengėsi Kaziuko mugėi. Gamindami būsimas prekes aktyviai tarėsi su technologijų mokytojais. Mokinių tarybos narės užrašė arti

"Kaziukas".

šešiasdešimties norinčių dalyvauti vaikų. Antrajame aukšte buvo prekiaujama maistu. Buvo galima paragauti šviežių pyragų, sausainių, spurgų, traškių vaflių ir šokoladu aplietu kukurūzų. Šie saldumynai ypač viliojo smaližius. Trečiajame aukšte buvo pardavinėjami įvairūs papuošalai, spalvingi, žaislingi, su meile pagaminti rankdarbiai. Pirkėjus viliojo įvairios apyrankės, pakabučiai, veltinės segės, meginiai, technologijos mokytojo V. Lukšos mediniai žaislai, primenantys vaikystę. Malonu buvo sutikti Liną Lukšaitę ir Eglę Kairaitę (3d), kurios savo darbų originalumu ir išskirtinumu sulaukia daug pagyrimų.

Kadangi jau kelintus metus organizuojamas prekymetis sulaukia daug dėmesio, pertraukos buvo pailgintos penkiomis minutėmis, kad visi spėtų viską apžiūrėti, paragauti ir apsipirkti. Šia gaminių paroda džiaugėsi ne tik mokiniai, bet ir mokytojai. Jie buvo labai patenkinti mokinių aktyvumu, siūlomų prekių gausa ir kokybiškumu.

Tiek mugė, tiek pro žiemos spąstus besibeldžiantis pavasaris dovanojo puikią nuotaiką. Geriausi gaminių kokybės vertintojai - pirkėjai, todėl pardavėjai netvėrė džiaugsmu pardavę visus savo gaminius, o pirkėjai - gavę kainos vertą prekę. Tikimės, kad kitais metais sulauksime ir verbų - svarbiausio mugės atributo, gaminamo iš išdžiovintų margų gėlių ir žolių.

Džiugu, kad ši tradicinė šventė suburia į vieną draugišką būrį, suvienija bendram tikslui. Ir kitais metais lauksime dalyvių išradingumo, pirkėjų gausos.

Augustė Mongirdaitė, 8a

Ar mokame mylėti?

Vasario keturioliktoji - įsimylėlių šventė. Parduotuvėse nušluotos saldainių ir gėlių lentynos, o visi žmonės, rodos, staiga ėmė ir įsimylėjo. Net Trakų Vytauto Didžiojo gimnazija neliko abejinga šiai meilės kupinai dienai. Romantiška nuotaka mokykloje įsivyravo nuo pat ryto: mažiausieji mokiniai smagiai dovanojo vieni kitiems lipnias popierines širdutes, o mokyklos poros neslėpė savo jausmų ir dalinosi jais su visa mokyklos bendruomene. Bučiniai, nuoširdžios šypsenos, gėlės ir kita Valentino dienos atributika puošė gimnaziją visą dieną.

Vietoje nenustygstanti Mokinių taryba nusprendė, kad šia diena turėtų džiaugtis ne tik įsimylėliai, bet ir tie, kurie savo tikrosios meilės dar tik ieško. Taigi, daug dirbusi ir įnirtingai galveles sukusi, savo jausmais nusprendė dalintis ir po pamokų. Visų mokyklos bendruomenės narių laukė labai jauki ir romantiška popietė mokyklos aktų salėje. Rausva prieblanda, daugybė širdelių ir nesenstančios dainos apie meilę privertė kiekvieno dalyvio širdutę plakti sparčiau. Abejingų salėje nebuvo, visi šypsojosi, o mažytės, nematomos širdutės, rodos, skraidė visur aplink.

Problema tik viena: kaip tiksliai žinoti, kad esi įsimylėjęs? Kaip neapsirikti? Kaip sužinoti, kas yra meilė? Žmonės sako, kad tai klausimas, į kurį atsakymo nėra. Suaugę vyrai ir moterys apie meilę pasako sudėtingiausių dalykų, gražiausių sentencijų, mąstytojai ir filosofai meilę apibrėžia kaip neparastą potyrį, o pasaulinio masto rašytojai šį neaprašomą jausmą įvardina kaip dovaną, suteiktą kiekvienam be jokių išlygų. Nieko tikslaus ir nieko aiškiai apibrėžto. Tai kaip žinoti, kad myli? Kaip paprastam mokykliniui sužinoti, kad jis įsimylėjo ar bent jau pasiruošti tikros meilės antplūdžiui. Į tokį, rodos, sudėtingą klausimą labai paprastai ir aiškiai atsako aštuonerių metų mergaitė Rebeka: "Kai mano močiutė susirgo artritu, ji daugiau nebegalėjo pasilenkti ir nusilakuoti sau kojų nagų. Todėl mano senelis visą laiką daro tai už ją, nors jam ir skauda rankas. Tai meilė." Kartais būtent maži vaikai parodo mums teisingiausią judėjimo kryptį, nes tik vaikai taikliai pasako, kas yra tiesiai prieš mūsų akis. Todėl šv. Valentino dienos renginys buvo pradėtas mažųjų mokyklos "filosofų" mintimis. Rimčiausius jaunųjų mąstytojų meilės apibrėžimus keitė labiau patyrusių meilės srityje- mokytojų mintys. Pastarieji į klausimą "Kas yra meilė?" nežiūrėjo taip rimtai ir nepraleido progos pajuokauti. Romantišką renginio atmosferą dar labiau kurstė "Mokyklos balsu" išrinkta abiturientė Božena, kuri su liūde-

siu akyse sakė bijanti, jog tai gali būti jau pastutinis jos pasirodymas šioje mokyklos salėje, mat ji turinti ruoštis egzaminams. Romantiškas dainas keitė užduotys mokyklos poroms - tikrinome vaikiną ir merginą žinias apie vienas kitą. Drašiasios mokyklos poros pasirodė šios: Edgaras Reut ir Patricija Kalkytė, Monika Matusėvičiūtė ir Mantas Leonavičius, Karolina Šatkevič ir Tomas Pučinskas, Edvinas Stašauskas ir Rusnė Donaitytė. Poroms buvo užduodami įvairiausi klausimai: kiek cukraus jų antroji pusė dedasi į arbatą, akių spalva, vaikiną ar merginą mamos vardas, alergijos ar net mėgstamiausia grupė. Po sąžiningos ir atkaklios kovos geriausiai vienas kitą pažįstantčia pora buvo paskelbti Patricija Kalkytė ir Edgaras Reut.

Renginio metu nepamiršome ir mūsų pačių mažiausiųjų, jiems paruošėme ypatingą konkursą. Daugiausiai lipnių širdučių ant savęs turinčių penktų- aštuntų klasių moksleivius kvietėme registruotis ir kovoti dėl širdeliškiausio amūro vardo. Daugiausiai širdučių surinko Enrika Jurgelevičiūtė (6a).

Tęsdami tradiciją per šv. Valentino dieną apdovanojome ir pačias ištvermingiausias mūsų mokyklos poras, kurių santykiai skaičiuoja dešimtmečius. Šiais metais mūsų mokykloje likusios tik dvi poros: Laima Lukšienė ir Vidas Lukša bei Vitalija Narvidienė ir Vidas Narvidas. Tarsi dovana įsimylėjėliams - Gintarės Šlaičiūnaitės šokių grupės energingas šokis. Į svajų glėbį sugrąžino naujas mūsų mokyklos talentas - Joana Pilčicaitė. Renginį vainikavo svarbiausia popietės avantiūra - aklas šokis. Prieš renginį vaikinams ir merginoms buvo išdalinti numerukai nuo vieno iki dešimties, sutapusių numerukų savininkai sudarė poras, kurios dalyvavo šokio konkurse. Konkurso metu dalyviai turėjo parodyti kuo įspūdingesnę šokį.

Renginys mokykloje baigėsi, poros patraukė savo keliais, o savo meilės dar neradę - į tolimesnes paieškas.

Meilės mūsų mokykloje netrūksta, tik kartais mes vengiame atvirai ją reikšti ar tai darome netinkamai, bet juk mes dar tik vaikai. Mes visko dar tik mokomės. Meilės fronte tikraisiais "moksliukai" pasirodė esą mūsų mažiausieji: "Negalima sakyti "aš tave myliu", jei taip negalvoji. Bet jei taip galvoji, turėtum sakyti dažnai. Žmonės kartais pamiršta.". Taigi, nepamirškime, kad meilę reikia ne tik jausti, bet ir mokėti ją reikšti. Būtent toks yra tikrosios ir ilgalaikės meilės receptas, atrastas Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijoje.

Beata Rajeckaitė, 3c

Po meilės šokio konkurso.

NORIU PAŽINTI. NORIU SUPRASTI. NORIU ŽINOTI.

Tu gali sukurti knygą

Šiomet Knygnešio dieną (kovo 16-oji) minėjome kitaip. Iš anksto ir ne gimnazijoje. Vasario 23 d. apsilankėme Litexpo parodų rūmuose jau 14-ą kartą organizuojamoje Vilniaus knygų mugėje. Lankėmės Sigutės Chlebinskaitės rengiamoje kūrybinėje studijoje "Tu gali sukurti knygą". Šioje dirbtuvėje dalyvavo 5, 7 ir 8 klasių mokiniai ir mes, lietuvių kalbos mokytojos Jurgita Sadzevičienė ir Lina Garčinskienė.

Pirmiausia sustojome prie "Išmok spausdinti sriubos šaukštą" dirbtuvių. Dailininko, lietuvių grafikos klasiko, iškilaus knygos meno meistro Antano Kučo (1909 - 1989) tobulai įvaldyta medžio ir linoleumo raižymo technika žavėjo paprastumu. Dailininkas iliustravo daugelį lietuvių liaudies klasikų - Vinco Krėvės, Žemaitės, Balio Sruogos ir kitų kūrinių, už kuriuos pelnė ne vieną premiją ir diplomą. Dar 1959 m. sukurta knygų iliustravimo technika, buvo rodoma giminaičių Aušros ir Daumanto Kučų bei dailininko mokinės, grafikės Birutės Stančikaitės. Medinėje klišėje (metalinė, medinė, linoleumo ar kitos medžiagos iškiliaspaudė forma iliustracijoms spausdinti) išraižyta raidė ar vinjetė spausdinama šaukštu, todėl darantiems reikėjo kantrybės ir susikaupimo. Kantrybės reikėjo ir laukiant eilės, mat šios technikos išbandyti sudarė daug norinčiųjų.

Aštuntokės ir mokytoja L. Garčinskienė bandė kurti tekstą Morzės abėcėle. Menininko Samuelio Morzės 1925m. išrasta abėcėlė-kodas naudojama kai kurių pilotų, astro-

nautų, radijo mėgėjų. Ši geniali sistema gali būti naudojama ir beldžiant į stalą pirštu. Radijo mėgėjų draugija, mokiusi spausdinti, maloniai ir kantriai aiškino šių kodų paslaptis ir spausdinimo subtilybes.

Sutartu laiku "Knygų gydykloje" mūsų laukė Vilniaus universiteto bibliotekos restauratorė, lektorė Birutė Valatkienė. Pirmiausia supažindino su popieriaus atsiradimo istorija. Įdomiai klausėmės kaip beveik prieš 5000 metų, senovės Egipte, kaip popierius buvo naudojamas perdirbtas Papiroso augalas. Įdomu, kad Europoje, iki popieriaus atsiradimo, rašymui būdavo naudojama mažai apdirbta avies ar jaučio oda - pergamentas. Nedaug kas žino, jog šiuolaikinio popieriaus išradėju vadinamas kinietis Ts'ai Lunas, Kinijos imperatoriškoje teismo pareigūnas. Pirmiems popieriaus pavyzdžiams pagaminti jis panaudojo atliekas nuo šilko gamybos. Popieriaus naudojimas plačiai paplito Kinijoje antrame amžiuje, ir kelis šimtmečius kinai eksportavo popierių į kitas Azijos šalis. Jie ilgai slėpė popieriaus gamintojus, ir neilgai trukus popierius buvo pradėtas gaminti Samarkande ir Bagdade. Popieriaus gamyba pasklido arabų pasaulyje, o XII a. jį iš arabų perėmė ir europiečiai. Popieriaus naudojimas vis plito, ir, Johanui Gutenbergui išradus spausdinimą, popierius Vakaruose pakeitė pergamentą. Susidomėję klausėmės, o parodomajame stende apžiūrėjome papi-

rusą, popierių ir kitus pasakojime minimus daiktus.

Senomis, apiplūšiomis, pripaišytomis knygomis besirūpinantys knygų restauratoriai rodė "knygų gydymo" receptus. Apie vadinamąjį knygų konservavimą pasakojo Vilniaus universiteto Restauravimo skyriaus restauratorės Jolanta Tubyntė ir Elena Pranckevičienė.

Taip pat apžiūrėjome knygų kenkėjų - vabaliukų, graužiančių knygas, kolekciją. Įdomu buvo stebėti kny-

gų gydymo procedūras, jas aptarti su Vilniaus universiteto restauratorėmis. Buvome maloniai pakviesti apsilankyti Vilniaus universiteto bibliotekos Restauravimo skyriuje, kur mums būtų suteikta daugiau ir išsamesnės informacijos apie knygų restauravimą. Tikimės pasinaudoti šiuo pasiūlymu. Esame dėkingi, jog suprato, kaip atrodo negaluojanči knyga, kaip ji gydoma ir kaip jaučiasi pasveikusi.

Mugės organizatoriai maloniai

kvietė aplankyti ir kitus knygų kūrėjų, susipažinti su jūrinių mazgų istorijos virvaknyge, moliniais tekstais, vaškuotomis lentelėmis ir kitomis įdomiomis technikomis. Vis dėlto laikas buvo negailestingas, todėl mokykliniu autobusiuku riedėjome namo, dalijomės išpūdžiais ir džiaugėmės, kad XXI amžiaus žmogui, užimtam ir, atrodo, pasiklydusiam vertybėse, šiandien dar reikia knygų.

Jurgita Sadzevičienė, lietuvių kalbos mokytoja

Otsisveikiname su lektore Birute Valatkienne.

Kiekvienas myli tėvynę ne dėl to, kad ji yra didelė, bet dėl to, kad sava.

Seneka

Džiaugsminga Kovo 11-oji

1990 m. Kovo 11-ąją Lietuvos Respublikos Aukščiausioji taryba pasirašė Lietuvos Nepriklausomy-

bės atstatymo aktą. Taigi Kovo 11-oji - svarbi šventė kiekvienam lietuviui. Jeigu tądien nebūtume žen-

gę žingsnio Nepriklausomybės atkūrimo link, dabar žemėlapyje Lietuvos nebūtų. Mes nepamirštame savo istorijos, džiaugsmingai pažymime svarbiausias datas.

Kovo 7 d. gimnazijoje vyko Nepriklausomybės atkūrimo minėjimas. Iškilmingame renginyje dalyvavo Nepriklausomybės Akto signataras Romualdas Rudzys, Trakų miesto seniūnas Kęstutis Vilkauskas, svečiai iš Mykolo Romerio universiteto: Socialinės politikos fakulteto prodekanė (studijoms) prof. dr. Irena Žemaitaitytė, Socialinio darbo katedros docentė Odeta Merfeldaitė, Edukologijos katedros docentas, daktaras Romas Prakapas ir lektorius Marius Kalinauskas.

Buvo pasirašytos svarbi bendradarbiavimo sutartis. Sutartimi abi šalys sutarė bendradarbiauti rengiant ir vykdant bendrus mokslinius tyrimus, taikomąją mokslo veiklą, tarptautinius ir nacionalinius projektus, igyvindinant mokslo ir studijų programas.

Ši bendradarbiavimo sutartis neabejotinai taps svariu indėliu plėtojant gimnazijos ir universiteto ryšius, ieškant inovatyvių edukacinių mokslo minčių ir idėjų.

Sveikinimo žodį tarė prodekanė Irena Žemaitaitytė, miesto seniū-

nas Kęstutis Vilkauskas, signataras Romualdas Rudzys bei gimnazijos direktorė. Signataras prisiminė 1990 -uosius, pasidžiaugė dabartimi, mumis, žingeidžiu ir drąsiu jaunimu. Direktorė savo kalboje akcentavo pareigą šeimai, mokyklai, tėvynei, žmoniškumui.

Visiems labai patiko 8b klasės kompozicija "Po pasaulio pabaiga" (pagal J. Erlicko žodžius paruošė mokytoja S. Valentienė). Vyko šventinis koncertas (ruošė mokytoja R. Giedrienė). Linksmą nuotaką kūrė grupės "Žarsteklis" šokėjai (vadovė R. Blikertienė). Gimnazija ne tik linksminosi - visą dieną vyko "Tautiškausias klasės" rinkimai. Buvo vertinamas masiškas, originalumas, idėjos atskleidimas. Visą dieną mokykla švytėjo raudonai, žaliai ir geltonai. Komisijos nuomone reikalavimus įvykdė 6b (auklėtoja S. Valentienė) ir 1d (auklėtoja V. Kalvaitienė) klasės.

Kovo 11-oji jaunimui visada išlieka sutelktumo, ypatingo bendrumo ir kilnių idėjų simbolis. Kovo 11-oji suteikė galimybę patiems kurti dabartį ir ateitį laisvoje šalyje. Tik nuo mūsų pačių priklauso, kokiaje Lietuvoje gyvensime ir kokią ją paliksime ateičiai.

Ieva Sklėnytė, 2c

6b - tautiškausia klasė.

Gimnazijos gyvenimo kronika

SAUSIS. Pirmame aukšte įrengta mokinių piešinių galerija (mokytoja A. Naruševičienė). Vyko rajoninė chemijos olimpiada. Tarp dešimtokų pirmąją vietą užėmė Tautvydas Mažrimas, o tarp dvyliktų klasių mokinių pirmoji vieta atiteko Miglei Kalvaitytei (ruošė mokytoja K. Brazdžiuvienė).

Vasario 4-8 d. Saugusio interneto savaitė „Teisės ir atsakomybė internete“. Savaitę surengė informatikos mokytojai M. Suščinskienė ir A. Maskvytis. Buvo mokoma, kaip saugiai elgtis internete.

Vasario 5 - 6 d. Lietuvių ir užsienio kalbų konkursas „Kalbų kengū-

moką vedė istorikas ir fotomenininkas Klaudijus Driskius (plačiau šiame "Klaustuko" numeryje).

1d klasė kartu su auklėtoja V. Kalvaitiene važiuo į spektaklį „Paskutiniai Brėmeno muzikantai“, rodytą Keistuolių teatre.

Vasario 14 d. Mokinių taryba organizavo smagų Valentino dienos renginį, kurio metu buvo nominuojamos poros ir apdovanojami daugiausiai širdučių surinkę 5 - 8 kl. mokiniai. (Plačiau šiame "Klaustuko" numeryje).

Mokyklinis diktanto konkursas, kurio nugalėtojai vyko į rajono konkursą. (Plačiau šiame "Klaustuko" numeryje).

Vasario 15 d. Vasario 16-osios minėjimas. (Plačiau šiame "Klaustuko" numeryje).

IT konkursas Druskininkuose, trečiąją vietą informatikų tarpe užėmė Gintautas Grišius (3b). Rengė moky-

bank" banke.

Savadorės iš nevyriausybės organizacijos "Dingusių žmonių šeimų paramos centras" vedė pamoką tema "Prekyba žmonėmis". Paskaitos klausėsi 8b ir 1c klasių mokiniai.

Vasario 27 d. Vyko mokyklinė septintų klasių prancūzų olimpiada. Geriausiai pasirodė Laima Jundulaitė, Justina Navickaitė, Elena Buivytė, Ernesta Lenkauskaitė (7c). Mokytoja D. Budorina.

Vasario 28 d. Rajono olimpinio festivalio varžybos. Vaikus rengė mokytoja N. Glebienė.

Vyko 3-4 klasių susitikimas su Lietuvos sporto universiteto (LSU) atstovais. Buvo pristatyta studijų programos. Organizavo karjeros koordinatorės A. Sadzevičiūtė ir L. Lukšienė.

Vasario 25-28 d. Prancūzų kalbos konkursas „Papūgėlė“. Laimėtojai bus paskelbti "Frankofonijos" me-

Grišius dalyvavo respublikinėje informatikos olimpiadoje.

Kovo 4 d. Rajoninė technologijų olimpiada. Pirmąją vietą užėmė 4a klasės mokinė Eglė Kukyūtė. Ji pristatė pačios siūtas senovines sukneles.

Kovo 5 d. Gimnazijoje šurmuliavo Kaziuko mugė. (Plačiau šiame "Klaustuko" numeryje).

Vyko rajoninė geografijos olimpiada. Antrąją vietą rajone užėmė deivintokas Oskaras Zaikauskas.

Kovo 6 d. Trasalio boulingo salėje vyko rajono mokinių olimpinio festivalio smiginio varžybos. Mūsų merginų komanda (Eglė Kairaitytė ir Kotryna Visockytė (3d), iškovojė 3-ąją vietą. Mokytoja N. Glebienė.

Kovo 7 d. Kovo 11 minėjimas. Lietuvos Respublikos atkūrimo proga buvo renkama tautiškausia klasė. Tautiškausios klasės vardą laimėjo 6b klasė, o už estetinį vaizdą buvo apdovanojama 1d klasė. Gimnazija pasirašė bendradarbiavimo sutartį su Mykolo Romerio universitetu. (Plačiau šiame "Klaustuko" numeryje).

Kovo 8 d. Rajono „Olimpinio festivalio“ badmintono varžybos. Gimnazijos merginų komanda iškovojė 1-ąją vietą. (Karolina Keršytė (8b), Estela Chormanskytė (1c), Vaida Baliukonytė (8b). Vaikinių komanda užėmė 2-ąją vietą (Karolis Buja (1a), Justas Zagurskas (3d), Vidmantas Karpičius (1a). Vaikus rengė mokytoja L. Tichonova.

Kovo 11 d. Vyko bėgimo varžybos „Nepriklausomybės mylia“ Elektrėnuose. Savo amžiaus grupėje pirmąją vietą iškovojė Greta Kliševičiūtė (5a), 2-ąją vietą - Gintarė Karlonaitė (8a), 3-ąją vietą Kotryna Sadochaitė (8b). Mergaites rengė mokytoja L. Tichonova.

Kovo 12 d. Gimnazijoje vyko konkursas "Talentas skaityti angliškai". 5-8 klasių kategorijoje pirmąją vietą laimėjo Justė Navickaitė (7c), Karina Butkevičiūtė (5c) - trečioji vieta. Tarp gimnazistų pirmoji vieta - Saulė Bikauskaitė (1d), Ažuolas Purnas (3b), trečioji vieta - Ugnė Bojariūtė (1b).

Tinklinio rajono čempionai.

nė).

Vyko tarpklasinių tinklinio varžybos.

Sausio 5 d. Konkurse "Kompiuterinė Kalėdų pasaka 2012" puikiai pasirodė mūsų gimnazijos mokiniai. Video konkurse II vietą laimėjo Lina Lukšaitė (3d), o Beatos Rajeckaitės (3c) video laimėjo žiūrovų simpatijų nominaciją. Piešinių kategorijoje Laimos Jundulaitės (7c) ir Kotrynos Mikiškaitės (8b) piešiniai buvo įvertinti IV-osiomis vietomis.

Sausio 11 d. Minėdami Laisvės gynėjų dieną Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos mokiniai statė Gerų darbų sieną iš dėžių, ant kurių buvo užklijuoti plakatai su Lietuvos sportininkų pasiekimais. Koridoriuose iškabinta mokinių piešinių ekspozicija sausio 13-ajai paminėti (mokytoja A. Naruševičienė). (Plačiau šiame "Klaustuko" numeryje).

Sausio 15 d. Gimnazijos informaciniame centre vyko projekto Aukštosios kultūros impulsai mokykloms (AKIM) pamoka "Fotografija: portretas", kurią vedė fotomenininkas Algimantas Aleksandravičius.

Sausio 18 d. Rajoninė biologijos olimpiada. Tarp devintokų pirmąją vietą užėmė mūsų gimnazijos mokinė Saulė Bikauskaitė. Dvyliktokė Miglė Kalvaitytė taip pat užėmė pirmąją vietą savo amžiaus grupėje.

Sausio 21 d. Devintokai dalyvavo projekte „Elektromagija“. Pristatė savo projektą „Eko kalendorius“.

Sausio 23 d. 8a klasės mokiniai su auklėtoja Jurgita Sadzevičienė ir 7b klasės mokiniai su mokytoja Lina Garčinskienė susitiko su "Metų knygos 2012" paaugliams laimėtoja Kristina Gudonyte (plačiau šiame "Klaustuko" numeryje).

Sausio 24 d. Mokytojas Storta kartu su dešimtokais lankėsi fermentų gamykloje, moksliniame padalinyje "ThermoFisherscience Lietuva".

Sausio 28 d. Vyko rajoninė fizikos olimpiada. Tarp vienuoliktokų pirmąją vietą užėmė Edgaras Reut, dvyliktokų - Justina Norkutė.

Sausio 29 d. Vyko gamtos mokslų "Kengūros" konkursas.

Sausio 31 d. Gimnazijos mokinių Meninio skaitymo konkursas (plačiau šiame "Klaustuko" numeryje).

VASARIS. Tarpklasinių penktokų kvadrato varžybos.

ra"

Vasario 5 d. Rajono mokinių (berniukų) tinklinio varžybos. Rajono „Olimpinio festivalio“ berniukų komanda užėmė 1-ąją vietą (Karolis Buja (1d), Vidmantas Karpičius (1a), Žygintas Piragis (1a), Augustinas Piragis (1a), Evaldas Vitkauskas (1a), Robertas Siniauskas (1d), Tomas Radevičiū (8c), Erikas Dikėvičiū (1c), Alanas Žuromskis (1b), Giedrius Masalskis (1c), Lukas Vitkauskas (1c). Rengė mokytoja L. Tichonova.

Vasario 7 d. Tarpklasinių penktokų estafečių varžybos. „Drąsūs, stiprūs, vikrūs“. 1-ąją vietą užėmė 5b klasė, 2-ąją - 5a, 3-ąją vietą laimėjo 5d klasė. Varžybas organizavo mokytoja L. Tichonova.

Rajoninės tinklinio varžybos (mergaitės). Komandos trenerė N. Glebienė.

Vasario 8 d. Rajoninė lietuvių gimtosios kalbos ir literatūros olimpiada. Pirmąją vietą tarp 9-10 klasių laimėjo Simona Kuoraitė (2d). Mokytoja S. Misevičienė.

Vasario 8 d. Mokyklinė istorijos olimpiada. Pirmąją vietą užėmė dešimtokė Patricija Kalkytė. Gimnazistai dalyvavo parodoje "Mokymasis. Studijos. Karjera", susipažino su mokymosi ir studijų galimybėmis, su reikalingiausiomis profesijomis, su karjeros ir verslo planavimo perspektyvomis. Išvyką organizavo karjeros koordinatorė L. Lukšienė.

Vasario 11 d. 5b klasė kartu su auklėtoju A. Storta keliavo į Vilnių, aplankė Akropolio ledą ir pasivaikščiojo po senamiestį.

Vasario 12 d. Tarpklasinių 6-ų klasių estafečių „Drąsūs, stiprūs, vikrūs“ varžybos. 1-ąją vietą užėmė 6a klasė, 2-ąją - 6c, 3-ąją vietą laimėjo 6b klasė. Varžybas organizavo mokytoja L. Tichonova.

Vasario 12 d. Rajoninė istorijos olimpiada. Mūsų gimnazijos mokinė Patricija Kalkytė užėmė trečiąją vietą. AKIM projekto pamoką vedė bendrovės "Vilniaus architektūros studija" projektų vadovas architektas Kęstutis Kisielius.

Vasario 13 d. Mokyklinė anglų kalbos olimpiada. Olimpiadą organizavo mokytojos A. Valančiausienė, D. Januškevičienė, D. Valiukonienė.

Aktų salėje vyko gyvoji istorijos pamoka "Išsaugota tiesa". Pa-

"Nepriklausomybės mylios" bėgimo varžybos Elektrėnuose.

tojas A. Grygelis.

Gimnazijos 11-12-tų klasių mokiniai ir mokytojai apsilankė Vilniaus Nacionaliniame dramos teatre - žiūrėjo O. Koršunovo režisuotą Just. Marcinkevičius "Katedrą".

Vasario 19 d. 5b klasė kartu su auklėtoju A. Maskvyčiu lankėsi lazerių arenoje, žaidė su lazeriniais ginklais.

Vasario 20 d. Rajoninė anglų kalbos olimpiada. Pirmąją vietą užėmė Vakarais Purnas (8a), antrąją - Lukas Kudaba (8a). Mokytoja I. Knelsienė. Trečiąją vietą užėmė Urtė Drupaitė (3d). Mokytoja D. Valikonienė.

Vasario 21 d. Mokyklinė geografijos olimpiada. 2-ąją vietą užėmė Oskaras Zaikauskas (1b), 3-ąją - Jovita Sinkevičiūtė (1d). Olimpiadą rengė geografijos mokytojos I. Matijošaitytė ir V. Kalvaitienė.

Vasario 21 d. Tarpklasines smiginio varžybas 3x8 laimėjo Evaldas Vitkauskas (1a), 2-oji vieta atiteko Žygintui Piragiui (1a), 3-oji - Deividui Rimkai (6b). Varžybas organizavo mokytojai N. Glebienė ir D. Brokatas.

Vasario 22 d. Šimtadienis. Dvyliktokams liko šimtas dienų iki egzaminų (plačiau šiame "Klaustuko" numeryje).

Vasario 23 d. Mokytojos J. Sadzevičienė ir L. Garčinskienė kartu su 5 - 8 kl. mokiniais minėdami artėjančią Knygnešio dieną lankėsi Vilniaus knygų mugėje, dalyvavo kūrybinėse dirbtuvėse "Tu gali sukurti knygą". (Plačiau šiame "Klaustuko" numeryje).

Vasario 26 d. 2a, 1a, 7b klasės kartu su auklėtojais D. Budorina, R. Aziulevičienė ir J. Budvydiene lankėsi edukaciniame projekte Vilniuje „Technikos pasiekimai“ ir "Swed-

tu.

Kovo 1 d. Pirmosios pavasario dienos proga gimnazijos antro aukšto fojė įvyko „Sąspietis“, kuris visiems leido pajusti pavasarišką nuotaiką.

Kovo 2 d. Gimnazistas Gintautas

Badmintono berniukų ir mergaičių komanda.

Nepriklausomo Trakų Vytauto Didžiojo gimnazijos laikraščio "Klaustukas" redakcija:

Redkolegija: "Klaustuko" vadovė Birutė Paltanavičienė, vyresnioji mokytoja Jurgita Sadzevičienė, mokiniai: Augustė Mongirdaitė, Jolanta Tarasevičiūtė, Beata Rajeckaitė, Giedrius Saulėnas.

Adresas: 4050 Trakai, Birutės g. 48. Tel. 55671, 55672.

2 spaudos lankai. Maketavo ir spausdino UAB "Ukmergės spaustuve", Vasario 16-osios g. 31, 20131 Ukmergė, tel. (8-340) 63557. Tiražas 100 egz. Užs. Nr. 56.

Jaunųjų žurnalistų mintys gali nesutapti su "Klaustuko" vadovės mintimis.